

J. R.

**Dolna granica wieku przy
odpowiedzialności karnej : [recenzja
artykułu opublikowanego w "The
British Journal of Criminology", 1963,
nr 5]**

Palestra 7/9(69), 77

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wprowadzenie obu powyższych reżymów ma duże znaczenie praktyczne. Pozwala ono skazanym na prowadzenie normalnego życia oraz na nieprzerwane wykonywanie pracy zawodowej. A chodzi tu o dość znaczną liczbę skazanych. W 1955 r. 80% orzeczonych w Belgii kar pozbawienia wolności nie przekraczało okresu 6 miesięcy (w tym 27% — 1 miesiąca, a 46% — 3 miesiące).

Zawieszanie wykonania tych kar nie wydaje się polityką prawidłową. Grzywna również ich nie zastąpi. Eksperyment podjęty w Belgii stawia sobie za cel prawidłowe rozwiązanie tego problemu. Stanowi on etap modernizacji kar pozbawienia wolności.

Dolna granica wieku przy odpowiedzialności karnej

jest problemem szczególnie żywo dyskutowanym, i to od 25 lat, w Anglii. Interesujące na ten temat wiadomości o przebiegu i wynikach tej dyskusji publikuje „The British Journal of Criminology” z maja 1963 r.

Od wielu lat występowano w Anglii z postulatem ustalenia dolnej granicy wieku przy odpowiedzialności karnej młodocianych — wzorem innych ustawodawstw państw europejskich — na lat 13 lub 14. Powstały w wyniku tej dyskusji tzw. *Ingleby Report* z 1960 r. zalecił ustalenie tej granicy na lat 12.

W r. 1962 rząd zaproponował ustalenie (dotychczas ściśle nie określonej) granicy tego wieku na lat 10 w formie znowelizowania ustawy o dzieciach i młodzieży (*the Childreu and Young Persons Bill*). Lady Wootton uzyskała jednakże sukces w Izbie Lordów, która większością 1 głosu postanowiła podnieść tę granicę do lat 12. W styczniu 1963 r. Izba Lordów ponownie przedyskutowała ten problem i uchwaliła ustalić granicę tego wieku na lat 10. Uchwała ta wywołała jednak liczne głosy sprzeciwu.

Bez mała czterdzieści lat temu, w projekcie ustawy z 1924 r. proponowano ustalenie granicy wieku przy odpowiedzialności karnej na 10 lat. Przy obecnym stanie postępowania w tej materii — kończy swe uwagi autor omawianego sprawozdania — można oczekiwać, że granica 12 lat zostanie przyjęta w brytyjskim ustawodawstwie dopiero pod koniec naszego stulecia.

Nowe prawo o adopcji we Francji

Na podstawie ustawy no 63—215 z 1 marca 1963 r. przeprowadzono istotną reformę prawa francuskiego w sprawie adopcji. Podstawowe jej założenia omawia na łamach „Recueil Dalloz” (nr 21 z 29.V.1963 r.) prof. Pierre R a y n a u d.

W zakresie przesłanek warunkujących zawiązanie stosunku przysposobienia nowa ustawa:

- 1) z jednej strony zmierza do zapobieżenia zbyt pochopnemu, pośpieszemu orzekaniu przysposobienia — przez wprowadzenie pewnego okresu, w ciągu którego dziecko przebywa w domu i pod opieką osób, które chcą je przysposobić (tzw. *délai de rucueil*),
- 2) z drugiej zaś wprowadza przepisy, których celem jest ułatwienie przysposobienia przez zezwolenie sędziemu, na orzeczenie tego przysposobienia po-